MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäällikkö
Jussi Martikainen

Väyrysen kannanotoilla on nyt puolueessa aivan eri painoarvo kuin vielä muutamia kuukausia sitten. **KALEVA PÄÄKIRJOITUKSESSAAN**

Vaalit ratkaistaan nyt maaseudulla

Presidentinvaalien toisen kierroksen ennakkoäänestys alkaa tänään. Varsinainen vaalipäivä on puolentoista viikon päästä sunnuntaina.

Vaalin ensimmäinen kierros oli juuri niin jännittävä ja tasainen keskustan Paavo Väyrysen ja vihreiden Pekka Haaviston välillä kuin ennakoitiinkin. Haavisto meni toiselle kierrokselle kokoomuksen Sauli Niinistön seuraksi runsaan prosentin erolla Väyryseen.

Ensimmäinen kierros ratkaistiin Uudellamaalla ja Helsingissä. Näillä väkirikkailla alueilla Niinistö ja Haavisto keräsivät ylivoimaisesti suurimmat potit. Väyrynen oli vahvoilla Pohjois- ja Itä-Suomessa. Toki Väyrynen keräsi ääniä myös Etelä-Suomesta. Esimerkiksi Helsingissä hän oli kolmas saaden ääniä enemmän kuin SDP:n Paavo Lipponen ja Espoossa Väyrynen sai enemmän ääniä kuin perussuomalaisten espoolainen puheenjohtaja Timo Soini.

Jos vaalien ensimmäinen kierros ratkaistiin Helsingissä ja Uudellamaalla, löytyy toisen kierroksen ratkaisu maaseudulta. Toiselta kierrokselta pudonneilta ehdokkailta jäi perinnöksi vajaa 1,4 miljoonaa ääntä. Näistä äänistä valtaosa on maaseudulla. Etelässä Haavistolla ja Niinistöllä ei kummallakaan ole enää paljoa voitettavaa. Kisa maaseudun äänistä alkoikin välittömästi ja ehdokkaat lähtivät kohti pohjoisia vaalikenttiä.

Niinistöllä on Haavistoon nähden etumatkaa, mutta aikaisemmat presidentinvaalit ovat osoittaneet, että toisella kierroksella äänimäärät tasaantuvat. Vuonna 1994 RKP:n Elisabet Rehn kiri toisella kierroksella SDP:n Martti Ahtisaaren melkein kiinni. Vuonna 2000 keskustan Esko Aho häväisi Tarja Haloselle noin kolmella prosentilla samoin kuin Sauli Niinistö vuonna 2006.

Presidentinvaalit ovat myös osoittaneet, etteivät puolueet pysty ohjailemaan äänestäjiään ja että toinen kierros on aivan uusi kisa. Kokoomus ei lähtenyt puolueena tukemaan Esko Ahoa. Keskustan edustajat sen sijaan marssivat suoraan Niinistön edellisien vaalien kampanjaan sisään, mutta lopputulos oli molemmissa tapauksissa sama.

Perinteiset porvaripuolueet ovat nyt uuden tilanteen edessä, sillä niiden kannattajat ratkaisevat vaalin. Neljältä pudonneelta porvariehdokkaalta jäi jaettavaksi lähes miljoona ääntä. Vaaleissa täysin epäonnistuneelta SDP:ltä ja vasemmistoliitolta näitä ääniä jäi yli vain vajaa 400 000. Vaikka kaikki vasemmistopuolueiden ehdokkaita äänestäneet äänestäisivät toisella kierroksella Haavistoa, eivät äänet riitä.

Pekka Haavisto ja Sauli Niinistö pääsivät presidentinvaalien toiselle kierrokselle.

Vaalituloksen perusteella voi vetää sen johtopäätöksen, että sekä Niinistö että Haavisto ovat leimallisesti pääkaupunkisseudun ehdokkaita. Erityisesti Haavistolla on maakunnissa paljon kirittävää, mutta toisaalta paljon myös voitettavaa.

On selvä, että ehdokkaiden pitää lähteä ahkerasti kiertämään maakunnissa ja ottamaan kantaa kehä kolmosen ulkopuolella asuvia suomalaisia kiinnostaviin asioihin. Maakuntien äänestäjillä pitää olla mahdollisuus myös vaatia näitä kannanottoja. Aikaa ei ole paljon, mutta uusia mahdollisia äänestäjiä pitää tavata.

Vaalien yhteydessä on puhuttu paljon siitä, kuinka paljon ehdokkailla on rahaa kampanjoida. Raha ei kuitenkaan ratkaise ainakaan toisella kierroksella. Molemmille ehdokkaille on tarjolla julkisuutta lähes rajattomasti.

Monen ehdokas putosi ensimmäisellä kierroksella, ja uuden ehdokkaan valitseminen on monelle vaikeaa. Se kannattaa kuitenkin tehdä, koska pudonneiden ehdokkaiden äänestäjillä on ratkaisun avaimet käsissään.

> **Toiselta kierrokselta pudonneilta ehdokkailta jäi perinnöksi vajaa 1,4 miljoonaa ääntä.**

Maa kiinnostaa

Ulkomaalaisten kiinnostus maanostoon Suomesta on 2000-luvulla lisääntynyt tuntuvasti. Suurimpana ostajaryhmänä ovat viime vuosina olleet venäläiset, mutta mielenkiintoa riittää muuallakin (MT 23.1.).

Tyypillisesti ulkomaalaiset hankkivat Suomesta lomakiinteistöjä, kuten kesämökkejä. Venäläisostajat ovat liikkeellä omasta kiinnostuksestaan. Muita ulkomaisia ostajia Suomeen sitoo tavallisesti suomalainen puoliso.

Toistaiseksi ulkomaalaisten maanomistus on Suomessa pientä. Esimerkiksi venäläiset omistavat Suomessa maata yhteensä noin 5 000–10 000 hehtaaria, kun maamme koko pinta-ala on 33,8 miljoonaa hehtaaria.

Monet tekijät maailmalla viittaavat kuitenkin siihen, että kiinnostus maan omistamiseen on kovassa kasvussa. Tähän vaikuttaa luonnollisesti jo maailman väestönkasvu ja sitä seuraava ylikansoitus useilla alueilla.

Väestötihentymissä korostuvat usein myös ruoka- ja erityisesti vesihuollon ongelmat. Lisäksi ilmastonmuutos ja kuivuus tekevät vuosittain suurista alueista elinkelvottomia.

Esimerkiksi kiinalaiset ovat viime vuosina hankkineet runsaasti maata eri puolilta maailmaa. Ensimmäiset heistä ovat löytäneet Suomeenkin.

Globalisaatio ja maailman taloudellisen vallan uusjako lisäävät maakiinteistöjen kansainvälistä kauppaa. Tähän on syytä Suomessakin varautua.

Oma maa on edelleen ihmisen ja kokonaisten kansakuntien elinehto. Ja vanha totuus on, ettei sitä valmisteta enää.

VIERASYLIÖ

Ranskassa valmistaudutaan vaaleihin

Ranskan taloutta uhkaa lama. Vaikka marraskuussa teollisuustuotanto nousi odotuksia paremmin, investoinnit vähenivät. Lisäksi pankkien vakavaraisuus saattaa heiketä velkaantuneiden maiden korkojen nousun tahdissa.

Kreikan kirjatessa alas velkojaan monet ranskalaispankit tarvitsevat uutta omaa pääomaa. Kauppataseen vaje on ollut viime kuukausina kasvussa.

Presidentti Sarkozyn mielestä kyseessä on kansantalouden uskottavuus ja luotettavuus. Ranskalaisten on tehtävä enemmän työtä. Maa tarvitsee innovatiivisia investointeja, jotta kilpailukyky paranisi. Suunnitteilla on toimenpiteitä, joilla uhkaavaa lamaa torjutaan.

Julkisen ja yksityisen sektorin yhteisen investointirahaston resursseja lisätään. Sarkozy haluaa EU:n sopimuksen täydentämistä ennen maaliskuuta. Hallitus tiivistää yhteistyötä työnantajien ja ammattiyhdistysten kanssa kasvustrategian toteuttamiseksi. Myös EU:ssa etsitään yhteisiä keinoja talouskasvun turvaamiseksi.

Ilman uusia ponnistuksia Euroopan kaikki maat uhkaavat painua negatiiviseen kierteeseen. Se ei oikene ennen kuin poliitikot tekevät päätöksiä, jotka vakuuttavat markkinat heidän kyvystään hoitaa EU:n johtamisongelmat, euron rakennevaikeudet ja valtioiden ylivelkaantumisen. Sijoittajat edellyttävät, että EU:n sisämarkkinat toimivat ja luovat puitteet kilpailukykyiselle teollisuudelle, maataloudelle ja palveluille.

Painetta lisäsi Standard&Poorsin päätös laskea myös Ranskan luottokelpoisuus AA+ -luokkaan. Sarkozy alkoi heti menettää kannatustaan ja äärioikeiston Marie le Pen kasvattaa omaansa.

Sarkozy ja Merkel hakevat ratkaisua

Sarkozy ja Merkel hakevat mallia, jossa Euroopan Neuvosto, eli jäsenvaltioiden johtajat, päättää yhdessä talouden yhteistyömuodoista ja sen organisoinnista. Sarkozy haluaa kriisin ratkaisemiseksi lisätä nopeasti enemmistöpäätösten käyttöä. Talouskuri ja sanktiot tarvitaan euroalueella voimaan nopeasti. Tavoitteena on valtioiden välisen sopimuksen hyväksyminen viimeistään maaliskuussa 2012.

Sijoittajavastuu nykymuodossaan koskee vain Kreikkaa ja väliaikaista vakausrahastoa. Jatkossa noudatetaan IMF:n sääntöjä ja Euron vakausjärjestelmä uudessa muodossaan toimii sen kanssa yhteistyössä Euroopan keskuspankin hallinnassa. Velkojen maksamatta jättämistä euromaissa ei enää hyväksytä.

Euroopan Neuvoston kokous vahvisti valtaosan Ranskan ja Saksan ehdotuksista kokouksessaan 9.12., mutta Iso-Britannia jäi sopimuksen ulkopuolelle. Sarkozyn tulkinnan mukaan kaikki euromaat ovat periaatteessa hyväksyneet pääkohdat sopimuksesta. Euromaiden lisäksi sopimukseen voivat liittyä kaikki halukkaat jäsenet.

> **Ranskalaisten on tehtävä enemmän työtä.**

Päätös Euroopan keskuspankin lainoista jäsenvaltioiden pankeille kolmen vuoden ajan yhden prosentin korolla vakauttaa merkittävällä tavalla alueen ylivelkaantuneiden maiden hallitusten tilannetta.

Ensimmäinen lainakierros toteutui mittavana vuoden vaihteessa. Se vakautti lyhytaikaisten velkapapereiden korkoja, mutta epävarmuus pitkien lainojen koroissa jatkuu. Lisäksi pankkien keskinäistä luottamusta hiertää edelleen Kreikan lainakohtelun keskeneräisyys ja amerikkalaisten luottoluokittajien jatkuva painostus.

Tavoitteena vahvempi unioni

Sarkozyn tavoittelee niin vahvaa unionia, että se pystyy valvomaan etujaan kauppaneuvotteluissa, kehittämään teollisuuttaan ja maataloutaan omien päätöstensä mukaisesti ja suojaamaan rajojaan nykyistä paremmin sekä dumping – ja epäeettiseltä kaupalta että laittomalta maahanmuutolta.

Sarkozyn haluaa muutoksia myös Schengen–sopimukseen. Lisäksi hän haluaa verottaa tuontia ja pääoman siirtoa EU:n tai Ranskan rajalla, jotta sosiaaliturva voitaisiin pitää korkealla tasolla. Sitä ei enää kotimaista työtä verottamalla pystytä Ranskassa takaaman.

Sarkozy uhkaa ottaa käyttöön niin sanotun Tobinin veron, eli verottaa kansainvälisiä varainsiirtoja jopa yksin Ranskassa, jos koko EU ei nopeasti toteuta veronkantoa. Uhkaus tuskin johtaa toimenpiteisiin, sillä kansainvälinen raha kiertää helposti Ranskan.

Ilman Iso-Britanniaa veroa ei voitane toteuttaa ja se vastustaa sitä, jolleivät kaikki maat sitoudu siihen.

Kampanja käynnistyy ja lokaa lentää

Sosialistien Francois Hollanden kampanja käynnistyi toden teolla vasta joulukuun alussa. Sosialistit ovat hyökänneet voimakkaasti Sarkozyn toimia vastaan väittäen hänen alistuvan kaikessa Merkelin tahtoon ja Ranskan menettävän itsenäisyyttään. He nostavat esiin mielikuvia Bismarckista ja Natsi-Saksan ajoista.

Sekä Merkel että Sarkozy tyrmäävät väitteet pahantahtoisensa, vastuuttomana mustamaalauksena.

Joulukuussa Holland julkisti ensimmäisen kerran oman kantansa euromaiden sopimukseen. Hän piti sitä riittämättömänä vakauttamaan markkinat. Hän sanoo neuvottelevansa sen uudelleen, jos hänet valitaan presidentiksi. Hän haluaa Euroopan keskuspankin voimakasta interventiota tukemaan kriisimaita ja eurobondien käyttöön ottoa.

Lisäksi tarvitaan suunniteltua voimakkaampi vakausrahasto. Holland on valmiimpi kehittämään liittovaltiota, kuin Sarkozy. Hän lupaa palauttaa Ranskan suuruuden ja voiman. Tosiasiassa hän pyrkii rikkaiden maiden tuen avulla varmistamaan, että Ranska voi jatkaa sosialistien valitsemalla tiellä.

Vilkkainta keskustelua on syntynyt sosialistien ja vihreiden yhteistyösopimuksesta. Se sisältää esityksen asteittaisesta luopumisesta ydinenergiasta. Korvaavia energiamuotoja ei esitellä eikä kustannuksia ole laskettu.

Muutoinkin sosialistien kampanjan teemat perustuvat optimistiseen talouskehitykseen. Laskelmat julkisten virkojen lisäämisestä, eläkeiän pitämisessä 60 vuodessa ja 35 tunnin työviikosta tuntuvat utopialta näkyvissä olevien talouslukujen ja julkisen sektorin velan lyhennystarpeiden valossa.

Presidentin vaalien vaalipäivä on 22.4. Jos ranskalaisille äänestäjille tulee tunne Saksan sanelupolitiikasta ja Sarkozyn taipumisesta Merkelin tahtoon vastoin Ranskan etuja, hän häviää vaalit. Jos hän puolestaan kykenee esiintymään vahvana ja tasavertaisena neuvottelukumppanina ja tien näyttäjänä ulos kriisistä, hänen mahdollisuutensa jatkaa seuraavalla kaudelle vahvistuvat.

Mielipidemittausten perusteella toiselle kierrokselle pääsevät Sarkozy ja Hollande, mutta Marie le Pen on aivan kannoilla.

PEKKA JUNTUNEN

Kirjoittaja on valtiotieteitten maisteri ja hän on toiminut elinkeinoelämän kansainvälisissä tehtävissä.

PÄIVÄN KUVA

SUVI NIEMI

Kauhian ihana vaara

Rovaniemeläinen **Olavi Mäcklin** avasi viime viikolla latua umpihangessa. Retken määränpäänä on Kaihuavaaran huippu. Parimetriset metsäsukset ja ehdat rottinkisauvat purevat lähes metrin korkuisessa hangessa.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JUSSI MARTIKAINEN

Maalainen ja työläinen arvossaan

Mitä jäi käteen presidentinvaalien ensimmäiseltä kierrokselta? Ennen kaikkea tietysti kaksi ehdokasta loppukilpailuun. Lisäksi kaikkien ehdokkaiden kampanjat ja hieno vaalityö jättävät jälkensä suomalaiseen politiikkaan.

Ylivoimainen suosikki Sauli Niinistö (kok.) lunasti jatkopaikkansa odotetusti. Hänen osaltaan varsinainen kampanja alkoi vasta sunnuntai-iltana.

Pekka Haavisto (vihr.) vastasi vaalien suurimmasta jytkystä. Taitava ja aitoon suvaitsevaisuuteen pystyvä ehdokas voitti monet ennakkoluulot – vihreys ei koitunut kohtaloksi, ääniä tuli yli tuplasti puoluekannatukseen verrattuna.

Niinistö on pedannut toista kierrosta ottamalla suosikkina kiltisti vastaan kilpailijoiden arvostelun. On ollut viisas strategia olla suututtamatta ketään. Satoa kertynee toisella kierroksella.

Samaan tapaan on toiminut myös Pekka Haavisto – jopa korostetusti. Kun julkisuus löi ja potki perussahuri Hakkaraista, Haavisto meni kyläilemään. Haavisto uskalsi myös tuomita eläintilojen salakuvaajat.

> **Cityvihreiden vanhat ja yhä jatkuvat synnit ovat pahana rasitteena Pekka Haavistolle.**

jussi.martikainen@maaseuduntulevaisuus.fi

Haaviston puolue vihreät on sen sijaan tehnyt ehdokkaansa eteen huonoa vaalityötä. Vihreät leimasi perussuomalaiset päävastustajakseen jo eduskuntavaaleissa. Haavistolla kova työ kerätä ääniä omien joukkojen nimeämästä vihollisleiristä.

Hyvin ratkaisevaa Haaviston kannalta on myös se, voiko hän kaapata keskustan Paavo Väyryseltä vapautuneita ääniä. Jälleen kerran cityvihreiden vanhat ja yhä jatkuvat synnit ovat pahana rasitteena.

Toinen kierros on kuitenkin uusi vaali. Niinistönkin on oltava hereillä ja muistettava, että Haavisto ylsi jo kertaalleen jättiyllätykseen.

Palataan vielä ensimmäiseen kierrokseen. Mitä oppia rannalle jääneet puolueineen saivat?

SDP:ssä ei ole kivaa. Paavo Lipponen tunnustetaan yleisesti valtiomieheksi, mutta demareiden joukossa omaa ehdokasta ei saatu puskettua edes lähelle jatkopaikkaa. Harvoin näin ansioitunutta poliitikkoa yhtä pahasti nöyryytetään.

SDP:ssä kyseltiin jo niin sanotun kampanjan aikana puoluesihteeri Mikael Jungnerin tekemisten perään. Puoluesihteeri roikkui sosiaalisessa mediassa, kun demareiden peruskannattajat olivat kovan työpäivän jälkeen ruokakaupan kassajonossa. Maailmat eivät kohdanneet.

Jungner (arvatenkin) ilmoittaa tänään keskiviikkona erostaan. Ei siksi, että Lipposen huono menestys olisi hänen syytään, vaan siksi, että valtakunnallisen puolueen puoluesihteerin pesti on Helsingissä viihtyvälle jupille paskaduuni. Pitäisi jaksaa tavata tavallista kansaa tavallisilla työväentaloilla. Hyväksi syyksi erolle Lipposen huono menestys toki kelpaa, ja saa siitä hieman vastuunkantajan mainettakin.

Myös keskusta saa oppia tuloksesta. Väyrynen teki ihmeen, johon ei puolueessa tainut kukaan muu uskoa. Kunniapuheenjohtaja muistutti puolueelleen, mitä poliittinen kampanjointi on. Se tehdään kansan parissa, eikä omaan mukavuuteen saa olla liiaksi mieltynyt.

Väyrysen kolmas sija on voitto Väyrysen itsensä lisäksi hänen puolueelleen. Keskustan kannalta on ratkaisevaa, kuinka se kestää yllättävän menestyksen. Lisäksi puolueessa pitäisi ehkä tutkia Väyrysen kampanja tarkasti.

Timo Soinille (ps.) vaalit olivat pakkopullaa. Vaalitilaisuuksista ei Suomen kartalle montaa pistettä kertynyt. Soini kesti vaalitenteissä Lipposen ja RKP:n Eva Biaudetin jatkuvan kivityksen, mutta tulos jäi kauaksi jytkystä. Jää nähtäväksi, heijastuuko perussuomalaisten puolitehoinen kampanja syksyn kunnallisvaaleihin.

Vaalimenestyjiin kuului myös kristillisdemokraattien Sari Essayah. Vaalituloksessa se ei näkynyt, mutta ehdokas päti tenteissä osaamisellaan ja keräsi toistuvasti kehut kommentaattoreilta. Pääomaa kertyi tuleviin koitoksiin rutkasti.

Paavo Arhinmäen (vas.) ja Paavo Lipposen keräämät vasemmistoäänet jäivät 12,2, prosenttiin. Jos ehdokkaiden kannatuksesta voi yhtään päätellä puolueiden kannatusta, Vanhasen porvarihallituksen suosio nousi jo yli 75 prosentin.

Ja takaisin toiseen kierrokseen: Nyt alkaa maalaisten ja työläisten kosiskelu. Kyse on ohimenevästä ilmiöstä, joten siitä kannattaa pari viikkoa nauttia.

LEHTIKATSAUS

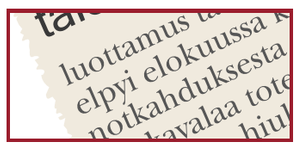

Vaaleissa valta metropoleille?

Länsi-Savo varoittaa itäsuomalaisia alhaisesta äänestysinnosta.

”Siinä missä eteläsavolaisista äänesti 69,4 prosenttia, helsinkiläisistä uurnilla kävi 76,2 prosenttia. Myös Uusimaa ja Varsinais-Suomi äänestivät huomattavasti koko maan keskiarvoa innokkaammin.

Voisi siis jopa sanoa, että ensimmäisen kierroksen tulos ratkaistiin eteläisen ja läntisen Suomen suurilla kaupunkiseuduilla.

Surkea äänestysinto saattaa valitettavasti kertoa muutakin kuin vain sen, mikä oli tämänkertaisen vaalin ennakkoasetelma ja lopputulos. Se saattaa heijastaa myös jonkinlaista yleistä toivottomuutta ja välinpitämättömyyttä.

Aivan kuin eteläsavolaiset ja muut itäsuomalaiset tyytyisivät vain alistumaan siihen, mitä metropolialueilla päätetään.

Tähän ei missään tapauksessa pidä suostua.”

Demarit tyhjän päällä

Aamulehti pohtii Suomen ja Ruotsin demareiden heikkoa menestystä.

”Suomen ja Ruotsin sosiaalidemokraateilla on yhteinen ongelma. Moni äänestäjä näyttää ajattelevan, että demarit ovat tehtävänsä tehneet ja saavat mennä.

Suomen demaripuolue kärsi murskatappion presidentinvaaleissa, joissa parhaiten menestyi itseään aikoinaan työväen presidentiksi tituleerannut porvarillinen ehdokas.

Ruotsissa kansankotia vuosikymmeniä rakentanut demaripuolue on kulkenut kriisistä toiseen, kun porvarillinen hallitus on ominut sen hyvinvointiyhteiskuntaideologian ja voittanut kahdet vaalit peräjälkeen.”